

لطفاً توقع تان را پایین بیاورید

«جزء از کل» نماد یک شروع توفانی است. بند اول داستان حتی چیزی فراتر از این است و احتمالاً مدت‌های دارای یاد خواننده باقی خواهد ماند. زمین‌گذاشتن کتاب در نیمه ابتدایی امری نزدیک به محال است و چنین شروعی یعنی ماحتمالاً با یک شاهکار طفیم؛ صفتی که از منتقد و نویسنده و کتاب‌فروش و کتابخوان و ... به راحتی پای اثر می‌گذارد. به نظر من جزء از کل شاهکار نیست و حتی عنوان اخربوب و امداد نیمه اول داستانی است که پرداخته. جزء از کل حتی نمونه کاملی است از آنچه یک نویسنده تباید در نیمه دوم کتاب خود برس آنچه در نیمه اول به بارنشانده، بیاورد.

محمدعلی یزدانیار
قفسه کتاب

جزء از کل همان طور که نویسنده و منتقدان و اهالی فن گفته‌اند داستانی است درباره ترس از مرگ که توسط جاسپر پسر مارتین دین روایت می‌شود. اساس داستان برروابط متشنج و ناخوشایندگی پر پرسپکتیو شده‌اما هرچند هستند جاهایی جاسپر از شباهت‌های خودش و پدرش با ترس و لرز صحبت می‌کند ولی در حقیقت این شباهت‌ها بسیار پرنگ‌تر از آن است که مارا به عمق تضاد والد و فرزند رهمنوں سازد. جاسپر یک مارتین دیگر است با شرایطی کمی متفاوت که گاهی خواننده را به این بعثت می‌رساند که اصلاً چرا این دونفر با این حجم از شباهت دچار چنین مشکلاتی هستند. با این همه، سخت می‌توان حداقل از دیدگاه یک خواننده از نیمه اول جزء از کل ابراز یادی گرفت. جزء از کل را نیمه دومش از نفس انداخته است. هرجه خواندن نیمه اول این اثر لذت‌بخش است خواندن نیمه دوم آن امری سخت خواهد بود. تمام قواعدی که در نیمه اول داستان به هم چفت و بست شده است با اتفاقاتی فیلم‌فارسی وار مضحكه می‌شود. ماجراهی تری دین - عمومی جاسپر - که بخش مهمی از نیمه دوم اثر را به خود اختصاص داده است مرکز این اتفاقات بی‌قاعده و بی‌معنی است و داستان را می‌توان دقیقاً جایی که سرنوشت مارتین دین مشخص می‌شود ادامه نداد. ۵۰-۶۰ صفحه پایانی جزء از کل نه تنها سرهنگ بندی شده بلکه اساساً اضافی است. جزء از کل اثری است قابل قبول که درباره سطح و اثرگذاری اش به شدت اغراق شده است. رمان نه در داستان و نه در اندیشه پای خود را از سطح دورتر نمی‌گذارد و احتمالاً تبلیغات در تب‌گیرای کتاب اثری‌بی‌آیی داشته و گزنه پنچ سال پیش از جزء از کل، پی‌بر، استرالیایی با «تابستان گد و بون» من بوکری را برد که نامزدی اش را برای جزء از کل دریوق و کرنا می‌کنند؛ جایزه‌ای که ببر سفید آراویند آدیگا در سال ۲۰۰۸ بزنده شد.

اگر هنوز «جزء از کل» را نخوانده‌اید، توقع تان را پایین بیاورید و احتمالاً به نتیجه بهتری خواهید رسید. توقع من زیاد بود و این شد که سه چهار سالی است ریگ روان - اثر دوم تولتز - در قفسه کتاب‌هایم خاک می‌خورد. [۳]

مروری بر مان «دومین نشان مردی» اثر مهرداد صدقی

۲ نسل و نشانه‌های یکسان

نویسنده:
استیو تولتز
مترجم:
پیمان خاکسار
انتشارات:
چشم
صفحه ۶۵۶
تومان ۱۶۰۰۰

در این ایامی که کتاب با چاشنی یا درونمایه طنزکم است، وطنزاسسا از شکل فاخته‌آن به لوگی شیوه شده است، صدقی حرف برای زدن دارد، به شرطی که بتواند کمی از یکنواختی روند داستان‌هایش بکاهد و شاید بتوان گفت جزو نویسنده‌های بر جسته این حوزه قلمداد خواهد شد. نقطعه اوج «دومین نشان مردی» در صفحات آخر کتاب است. زمانی که همه چیز لغتی و احتمالاً مخاطب تمام حدس‌هایش را زده است. نه غافلگیری در کار است و نه هیجان. حتی به ظاهر معملاً و تعلیق‌های بین فصول هم توانسته اوج و فروید به رمان بدهد. رمان خطی پیش می‌رود و خطی به پایان می‌رسد اما شخصیت‌ها درست سر جای خودشان قرار گرفته‌اند، واقعی جلوه می‌کنند و روان‌نویسی‌ویکدستی قلم نویسنده، راحت‌خوانی و دوری از جملات سخت، عناصر پیش‌بزند و برگ بزند صدقی در داستان است. دومین نشان مردی پر حرفی ندارد اما بعضی توضیحات بود و نیوشاپن در روند داستان موثر نیست و احتمالاً این موضوع رمان را کمی کسل‌کننده کند. ارتباط بین نام رمان و روند قصه به مژوار از بین می‌گذرد. شخصیت‌ها، همین آدم‌ها که اکثر مان تجربه برخورد خودمان هستند. همین آدم‌ها که اکثر مان تجربه برخورد با آنها را داشته و داریم، از پدر حامد گرفته که بازنشسته است و ناگهان هوس تحصیلات تكمیلی کرده تا دوست صمیمی‌اش آقای عطاری و دیالوگ‌هایی که بین شان جاری است.

صدقی خودش را به عنوان نویسنده طنز معرفی کرده است. او در کتاب‌های دیگری، مخصوصاً سری آبنبات‌ها توانسته این توانایی‌اش را ثابت کند؛ طنزی مودبانه، غیرزنده و برخاسته از متن زندگی؛ طنزی که احتمالاً برای مخاطب

نویسنده:
مهرداد صدقی
انتشارات:
سوره مهر
صفحه ۲۹
تومان ۴۵۰۰۰

تیترواره‌های قزمزونگ طی رمان آن راجذاب کرده و گاهی به زیبایی طنز و متن افزوده است اما انتخاب رنگ قرمز و برگ‌های کاهی کتاب شاید کمی چشم را خسته کند. نقاشی‌های ریسه و چراغ داخل کتاب به جای افزودن به طنز کتاب، کمی آن را به کتاب‌های کودکانه و نوجوان نزدیک کرده است. دومین نشان مردی بی‌شتر شبیه سریال‌های طنز صدا و سیماست؛ قرار است مدتی سرگرم‌تکنند و انتهایش هم با عروسی و شادی به پایان برسد. البته عبارت انتهایی کتاب از زبان نویسنده گویای این است که خود صدقی هم چنین تصمیمی داشته است با نوشتمن: «عشق پاک و دیرین تان جاودان». [۴]

صدقی با این که در تعلیق و کشش رمان چندان موفق نبوده اماده احترام به مخاطب و جذب آن موفق شده است. مخاطب رمان صدقی همین خود ما هستیم بدون پوسته‌های عجیب و غریب و نقاب‌های شکیل. [۵]

برگ سبز خودرو پراید جی تی ایکس‌ای.
مدل ۱۳۸۹، به رنگ نوک مدادی-متالیک.
شماره انتظامی ایران ۴۳ ۳۵۵ ۲۶
شماره موتور ۳۸۴۳۹۸۴ و شماره شاسی
۵۱۴۱۲۲۸۹۶۹۳۵۰۹ به نام سعید الهیاری
مفقود گردیده و فاقد اعتبار است.

لينجانب بريسا عباسی مالک خودرو بريلياس H330 به شماره موتور BM16LB+H030551 و شماره شاسي NAPH320BBJ1019564 بعدات قفلان اسناد فروش خودرو تقاضا و نوشت المثل اسناد مذکور را نموده است. لذا چنانچه هر کس اعماقی در مورد خودروی مذکور مادر طرف ۱۰ روز به دفتر حقوقی سازمان فروش شرکت ایران خودرو واقع در پیکان شهر ساختمان سمند مراجعت نماید. بدینهی است پس از اتفاقی مهات مذبور طبق ضوابط مقرر اقدام خواهد شد.

برگ سبز خودرو سواری سایپا مدل ۱۳۹۶ شماره موتور M15/8424988 شماره شاسي NAS831100H5722865 بهاری ۱۷۳ ص ۳۱۸ متعلق به محمد علی
بهاری مفقود و از درجه اعتبار ساقط است.